

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a JUDr. Davida Rause, Ph.D., v právní věci

žalobkyně: **K1, s.r.o.**
sídlem Sokolovská 1395, Uherské Hradiště
zastoupena advokátem Mgr. Zbyňkem Stavínohou
sídlem Joštova 4, Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2020, č.j. KUZL 70482/2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2020, č.j. KUZL 70482/2020, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Uherské Hradiště, odboru stavebního úřadu a životního prostředí, ze dne 23. 9. 2020, č.j. MUUH-SŽP/73502/2020/HorD. Tímto rozhodnutím městský úřad podle § 11 odst. 2 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu (dále jen „zákon o ochraně ZPF“), stanovil žalobkyni výši odvodů za odňatou zemědělskou půdu ze zemědělského půdního fondu na pozemcích parc. č. 6064/238 a 6064/233 v k. ú. Staré Město u Uherského Hradiště, a to v částce 1 377 464 Kč.

II. Shrnutí procesního postojů žalobkyně

2. Žalobkyně v žalobě namítá, že žalovaný pochybil při výpočtu výše odvodů za odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu, neboť nevzal v potaz skutečnou výměru zemědělské půdy užitou k jinému než zemědělskému účelu. Žalovaný měl podle žalobkyně při výpočtu výše odvodů přihlídnout pouze k půdě skutečně využitou pro nezemědělské účely. K tomu žalobkyně poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2014, sp. zn. 9 As 175/2012.
3. Žalobkyně považuje za nespravedlivý požadavek uhradit odvod ve výši odpovídající výměře pozemků, pro které byl udělen souhlas s odnětím ze zemědělského půdního fondu. Žalobkyně totiž nevyužila celou výměru předmětných pozemků pro nezemědělské účely. Nadto učinila kroky k zachování využití části pozemků pro zemědělské účely, neboť na části pozemků vysázela ovocný sad. Podle žalobkyně tak nic nebrání zemědělskému užívání této části pozemků, a to bez nutnosti rekultivace půdy a dalších činností směřujících k obnově půdy na zemědělskou.
4. Žalobkyně navrhuje napadené rozhodnutí zrušit. Na svém procesním postoji setrvala po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postojů žalovaného

5. Žalovaný se žalobou nesouhlasí. Podle žalovaného žalobkyně uplatnila v žalobě totožné body jako v řízení před správními orgány, a proto odkazuje na napadené rozhodnutí. Navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

6. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
7. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná; rozhodoval bez jednání, neboť pro to byly splněny podmínky podle § 51 s.ř.s.

8. Žalobkyně má za to, že žalovaný nesprávně stanovil výši odvodů za odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu, jelikož vycházel z celkové výměry pozemků, pro kterou byl udělen souhlas s odnětím ze zemědělského půdního fondu, a nikoliv z výměry skutečně zabrané zemědělské půdy.
9. Argumentace žalobkyně se opírá především o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2014, sp. zn. 9 As 175/2012, kde Nejvyšší správní soud skutečně vyslovil názor, že při výpočtu odvodů za odnětí zemědělské půdy je nutné, aby orgán ochrany zemědělského půdního fondu vycházel ze skutečně provedeného záboru půdy.
10. Nelze ovšem přehlédnout, že se tento rozsudek vztahuje ke starší právní úpravě, konkrétně k § 11 odst. 1 zákona o ochraně ZPF ve znění účinném do 31.3.2015, který stanovil: „*[T]en, v jehož zájmu byl vydán souhlas k odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu (§ 9 odst. 6), je povinen zaplatit odvod ve výši stanovené podle přílohy tohoto zákona, je-li odnímána zemědělská půda nebo půda dočasně neobdělávaná (§ 1 odst. 2a) trvale pro účely, kterými bude provedena nevratná změna znemožňující zemědělské využití zemědělského půdního fondu; pro účely tohoto zákona se tím rozumí umístění stavby pevně spojené s pozemkem, důlního či těžebního díla (lomu, dolu, otvírky pro těžbu štěrkopísku apod.) nebo provedení terénní úpravy, která vyžaduje skrývku půdy na dotčených pozemcích ...*“
11. Dne 1. 4. 2015 však nabyla účinnosti novela zákona o ochraně ZPF provedená prostřednictvím zákona č. 41/2015 Sb. Touto novelou došlo mj. ke změně citovaného § 11 odst. 1 zákona o ochraně ZPF, a to do následující podoby: „*Osoba, které svědčí oprávnění k záměru, pro který byl vydán souhlas s odnětím zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu, je povinna za odňatou zemědělskou půdu zaplatit odvod ve výši stanovené podle přílohy k tomuto zákonu*“. V tomto znění byla právní úprava účinná i v době rozhodování prvostupňového orgánu i žalovaného v nyní posuzované věci. Z uvedeného je přitom zřejmé, že citované ustanovení nyní jednoznačně stanoví, že se odvod platí za odňatou zemědělskou půdu, tj. za půdu, která byla rozhodnutím trvale ze zemědělského půdního fondu odňata.
12. Navíc z čl. I. bodu 27 důvodové zprávy k zákonu č. 41/2015 Sb. je patrný úmysl zákonodárce reagovat touto novelou právě na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2014, sp. zn. 9 As 175/2012. Zákonodárce tak zakotvil (a chtěl zakotvit) povinnost placení odvodů za půdu odňatou ze zemědělského půdního fondu a nikoli za půdu skutečně zabranou (zastavěnou). Žalobkyní zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu tak na danou věc nedopadá.
13. Žalovaný tedy postupoval v souladu se zákonem, pokud odvod vyměřil za půdu, která byla trvale ze zemědělského půdního fondu odňata, aniž by zohledňoval, jakou část této půdy žalobkyně skutečně zastavěla. Tato skutečnost je totiž pro vyměření odvodu nepodstatná.
14. Není tedy důležité, zda žalobkyně na části odňatých pozemků vysadila ovocné stromky. Navíc nelze přehlédnout, že k vysazení ovocných stromků došlo v říjnu roku 2020, tj.

až po vydání prvostupňového rozhodnutí o stanovení výše odvodů za odnětí zemědělské půdy.

15. Postup žalovaného není podle zdejšího soudu ani nespravedlivý. Je to totiž žalobkyně, kdo žádá o odnětí zemědělské půdy a vymezuje tak rozsah pozemků, u nichž k odnětí zemědělské půdy má dojít. Je-li její žádosti vyhověno, je zcela na místě, aby za odňatou zemědělskou půdu odvod zaplatila.
16. Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec těchto uplatněných žalobních bodů nezjistil jakoukoli vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud tedy žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

17. O nákladech řízení účastníků bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, a proto jí nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi – žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 2.9.2022

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

Petr Šebek v.r.
předseda senátu